

1. Je smutný ráno, blbej den, z okna tupě koukám ven,
hlava bolí, to byl zas flám, tiše stojím a strach mám.
Nevím, jestli se mám smát nebo radši nadávat,
z kostela zvoní zvon, začíná novej den.

R: Že jsem to prohrál, to už vím. Tvý tělo už nespátřím.
Pro tvoji duši nádhernou bych trhal nebe.

Ale já musím jít někam dál, hleda jinej zlatej grál.
Tak mi prosím odpusť, že jsem tě nechal.
Co bych dal ještě za jeden lok, pohladit tvůj ladnej bok,
pro tu víru jedinou na kraj světa jít s tebou.

2. Víam, že někdy rána krutý jsou, bylo mi blbě na druhou.
Z večera plnýho krás - už to nebude stejný zas.
Já tě miloval i proklínal, někdy vůbec nevzpomínal.
Na ty chvíle s tebou - dnes bych pro ně ale zemřel.

R: Že jsem to prohrál, to už vím...